

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Devlet dairesi değil, bir özel işletme, kurum da değil, ikisi ortası bir yer. İşin kötüsü de bu ya. Çünkü devlet dairelerinin de, özel kurumların da ne kadar kötü yanları varsa hepsi var da orda, iyiliklerinden hiç biri yok. Geniş bir oda, camlı bir bölmeyleti-kiye ayrılmış. Dipteki bölmede müdür oturuyor. Öbür yanda altı memur, altısı kadın..

Bu altı kadın memur günlerini çok eğlenceli geçirirler. Günde üçle beş saat arasında orada bulunurlar. Bunun yarısı fal bakmakla geçer, kahve fali, kâğıt fali, el fali... Hanımların hepsi de çok iyi fal açarlar. Eğer memlekette falcılık serbest olsa, bu işten zengin olabilirlerdi. Bunlar amatör falcıdır. Fal bakılmadığı zamanlar şenelardaki dikkatli denemelerden konuşurlar. Arada yerde dedikodu yapıyor.

Camlı bölmede oturan müdür en çok onlarındedikodu yapmalarından mem-

nundur. Çünkü dedikodu yapılırken, gü-rültü biraz azalır, fısıltı, kulak kulağa konuşma taşlar. Bu zamanda insan, az çok okuduğunu anlar, yazdığını bilir.

Bunların dışında modadan, elbise-lerden konuşulur. Geriye kalan zaman makaya ancak yeter. Bir de bakmışsın, akşam olmuş.

Her sabah,

- Oooof.. Aman.. Saatler de geçmek bilmiyor kardeş, derler.

Her akşam,

- Günler ne çabuk geçiyor kardeş, derler.

Gün dediğin nedir ki...

Eee peki bunlar hiç iş yapmazlar mı? Eğer bütün bu yapıları işten saymıyorsanız, ara yerde vakit kalırsa, iş de yaptıklarını hatırlamalısınız. "Eshab-ı mesalih" denen birileri vardır ya, bu hanımlar işte o "Eshab-ı mesalih" lerin hepsini hükümete muhالیf yapıyorlar. Evet, evet, muhالیf yapıyorlar.

yanın en iyi partisi İktidara geçse, İktidarda da dünyanın en iyi işlerini yapsa bütün yurttaşlar "Eshab-ı mesalih" olarak bu altı hanıma bir kereleşirdiğ-se İktidar partisnin yaptığı bütün iyi işler güne gider ve yurttaşların hepsi muhالیf olur.

Muhalefet partilerinin yapacakları, bir tek iş var: Seçimlerden önce seçmenleri kuyruk yapıp bu altı hanımın karşısından geçirirnek, sonra o sandığına göndermek. Seçmenlerin hiç biri İktidar partisne o vermez. Oysa, bu altı hanımın altısı da İktidar partisi ler geleneklerinden torpildir.

Bu hanımlar böyledir de başka odalardaki yedinci hanım, sekizinci bey dokuzuncu beyefendi, onuncu hademe, on-birinci kapıcı böyle değil midir? Hepsi böyledir. Şansları yoktur, yalnız bu altı hanım hikâyenin konusu oldular.

Müdür, önündeki kardanlardan, bir elinde eldivanı, diğer elinde kalem, bir

tüden, kahkahadan okuduğunu anlayamadı. Dedikoduya başlasınlar da okuduğunu anlayacak kadar biraz sessizlik olsun diye bekledi. Altı hanım o gün na-dina dedikodu yapmıyorlardı.

Müdür cümleyle altıncı, yedinci kez okudu, yine bir şey anlamadı. Oflladı pıfıladı cığara tablasını camın üzerine vurdu. Altı hanımın altısı da İptemiyordu. Müdür altı hanımdan birine seslendi:

- Size on beş gün önce (....)'e verilecekti bir evrak vermiştim. Yazıldı mı?

Altı hanımdan biri birbiri çakmış, cıgarasını yakıyordu. Ancak üçüncü kibritte cıgarasını yaktıktan sonra,

- O kadar acele miydi? diye sordu. Müdür başını salladı. Altı hanım dan ikincisine döndü.

- Bir numara arayacağınız. Bul-dünüz mu?

İkinci hanım bir elinde aynası, bir elinde ruju,

- Ne numarasıydı? diye sordu, telefon numarası mı?

Müdür,

- Hayır, ayakbağı numarası..dedi. Bu espiye patlayan altı dişli kakkaha cevap verdi. Müdür kıpkırmızı oldu.

Biraz sonra, altı hanımın en çalışkanı Müdüre bir evrak getirdi. Müdür evrakı okudu:

"İlişik Hasan Mertan'ın dilekçesinde D. cetvelinde yazıldığı maddelere uygun olmayarak görülmüştür. Saygılarımla.."

Müdür,

- Kim ilişik? dedi. Hasan Mertan mı? Ne biçim Türkçe? Hasan Mertan'ı toplu ılgıneyle mi ilişikdiniz?

Altı hanımdan en çalışkanı kızdı:

- Rfca ederim Müdür bey, Türceyl, sizden öğrenecek değilim.

İncecik İskarpın topuklarının döşemede çıkardığı sert sesler duyuldu. Altı hanımın en çalışkanı masasına otu-

rurken söyleniyordu:

- Zaten kabahat bende ki, bir de evrak hazırlıyorum.

Müdür, işleri yürütmek için di-siplin kurmaktan başka yol bulamadı. Bunun için de bu altı hanımdan birine karşı otoritesini göstermeliydi. Ama hangisine? Hangisi olursa olsun, hepsi bir. Yeter ki müdürün dediğini yaptırın ne kadar ciddi bir adam olduğunu anlasınlar. Bir örnek hepsine ders olur, hepsini yatıştırırdı. Bu altı hanımın altısı da torpillik olduğundan müdür aralarında bir fark görmedi. Müdürlük yetkilerinin en küçüğünü kullandı. Hade-meye, altı hanımdan birinin masasını, pencerenin yanından kapının soluna çekmesini söyledi:

Ertesi gün altı hanımdan biri masasının yerinin değiştirildiğini görünce kızdı, hatta biraz da ağladı. Masanın eski yerile yeni yer arasında iki metre ancak vardı. O gün el kahve ve ka-

ğıt falına bakılmadı, kakkahalar atılmadı. Hanımlar sinirliydiler. Masasının yerinde değiştirilen hanım bunu hay-siyet meselesi yaptı. Masanın yerini değiştirmek gerekiyorsa, neden onun masası seçilmişti?

Gitti, torpil olan zata durumu anlattı:

- Dünyada, ben o masada çalışmam, dedi.

O zat, bir mesele çıkarmamak için: - Çalışma, dedi. Seni çalıştıran var mı? Yalnız otur.

- Oturmam da... Dünyada oturmam. Ben masa düşkünü değilim. Ama o kadar kişinin içinde neden alınız benim masanın yerini değiştirilsin.

İş ciddi idi. O zat müdüre bunun sebebini sordu. Müdür,

- Başka birinin masasının yerini değiştirseydim, bu sefer onun için aynı şeyleri soracaktınız, dedi.

Lütfen masa eski yerine konulsun.

Masa iki metre sağa çekildi, eski yerine konuldu. Bu kez müdür, daha yüksek bir zata gitti, durumu anlattı:

- Ben daimeldi memurlardan birinin masasının yerine bile değiştiremedikten sonra, memurlar üzerinde otoritem kalır mı? Bu şartlar altında çalışmam.

- O zat,

- Masayı iki adım beri al, ve otoriteni kur, dedi.

Masa iki adım öbür tarafa alındı. Hanım memur masasını iki adım ötede görünce hemen çıkıp gitti. El elden üstündü. Bir tanıdığının tanıdığı yoluyla müdürün gittiğinden daha yüksek birisini buldu. Ona uğradığı haksızlığı anlattı. O zat telefonu açtı:

- Derhal bu hanımın masası, eski yerine konulsun!

- Başüstüne.

Telefonu alan, öbürüne telefon etti:
- Masa eski yerine konulacak..
Altı hanımdan birisinin masası, iki adım beriye çekildi. Müdür bunu görünce küpelerine bini. Emri verenden daha büyüğü buldu.

- Efendim, ben bu şartlar altında çalışamam. Ben müdür müyüm, yoksa bostan korkuluğu muyum?

Emir verildi. Masa iki adım öteye alındı.

Hanım memur sabahleyin daireye gelip masasını iki adım ötede görünce, ters yüzü dışarı çıktı. Hemen oğün trenine bindi. Başkente gitti. Tanıdığının tanıdığının tanıdığı yoluyla bir büyük zata gözyaşları içinde uğradığı haksızlığı anlattı.

Hemen emir çıktı: "Masa, eski yerine konulsun!.."

Müdür de başkente gitti:

- Ben, dedi, dairede bir memura söz geçiremezsem nasıl disiplin kura-

bilirim?

Hanımın masası iki adım beriye alındı.

Hanım isyan etti. Bir başkent yoluculuğu daha yaptı. İyi ki, insanlar hep bir boya, hep bir sırada değildi. Merdiven basamakları gibi birbirlerinden yüksekte oturuyorlardı. Hanım memur bir basamak üstüne çıktı. Ağladı güldü, ağladı, güldü...

Yüksek basamaklardan buyruk çıktı, masa iki adım öteye alındı. Müdür, daha üst basamaktakine,

- Ya o, ya ben!.. diye bağırdı.

Müdür en üst basamaktakine, yani umum müdürlüğe,

- Böyle, böyle, böyle, dedi. Ya o, ya ben...

Anlattığım bu daire, öbür dairelerden çok iş çıkarır. Çünkü bu dairede, bir masa iki adım öteye, iki adım beriye gider gelir. Öbür dairelerde bu haldarlık bir ilerleme yoktur. Memurlar her

yerinde durur.

Masanın sonunu merak ediyor musunuz? Söleyeyim. Bitim: şikayetler, en üst basamakta birleşti. Her ikisi de yani hanım memur da, müdür de hatırlı kişiler in tuttuğu adamlardı. Müdür, daireyi düzene koymak istiyordu. Memur hakkını istiyordu. En üst basamaktaki çok iyi bir idareciydi. En iyi bildiği iş "İdare-i maslahat"tı. Bu sefer de maslahatı idare etti.

- Masa ne iki adım öteye, ne iki adım beriye alınacak. İdasi ortası.. Bir adım yer değiştirsün, ortada dursun!..

Masa, iki adım öteyle, iki adım be-

rinin orta yerinde kaldı.

Müdür,

- Ben artık çalışmam! dedi. Sözü mün geçmediği yerde çalışmam!..

Hanım memur,

- Bu kadar haksızlığa dayanamam. Artık çalışmam burada! dedi.

İdasi de daireyi bıraktılar, şimdi a-

yn birinden birine daireye geliyor, ayıklıkları alıp gidiyorlar. Böylesi çok daha iyi oldu. İşler eskisinden daha yolunda yürüyor. Darısı öbür kurumların başına. Memurların hepsi de yalnız ayın birinde maaşlarını almak için gelseler işler çok daha, büsbütün daha iyi olacak. Çünkü onlar olmazsa, işleri bozacak kimse de kalmaz.

Şimdi o dairede otoriter müdür gibi, biri daha gelip, masalardan birinin yerini değiştirmedeği için, hiç bir değişiklik olmuyor. Kahveler, çaylar, gazozlar içiliyor, el fahi, ayak alı, kâğıt fahi, kahve falına bakılıyor, dedikodu yapılıyor ve boyanılıyor. Ne ahenkli bir çalışma. Allah başımıza ağzımızın tadını bozacak bir müdür getirmesin..

SON